

Vogel van papier

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 17, Nummer 1
Januari-Februari-Maart 2011
Afgiftekantoor: 8560 Wevelgem 1

België-Belgique
P.B.
8560 Wevelgem 1
3/5721
P 007650

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Olmenlaan 30
8560 Moorsele

IN DIT NUMMER:

Voorwoordje	2
Uit de Brieven Van Inge: Wel en Wee	3
Financieel verslag	10
Een woordje uitleg bij het financieel verslag	12
Praktische informatie	16

Een voorwoordje

Dag allemaal,

De twee eerste maanden van dit jaar zijn voorbijgevlogen. Vooral de consultatie heeft me in beslag genomen. Kathy, mijn collega was immers op bevallingsverlof en we hadden geen geluk met de vervanging die ondanks goeie pogingen helemaal mank liep. Daarenboven hield de griepiepidemie hier heel goed huis, “dankzij” de veel te late vaccinatie-campagne. Die startte twee weken geleden, toen de epidemie eigenlijk al voorbij was! Blijkbaar was er een probleem met de levering uit Cuba en kwam die niet op tijd aan. Nochtans werd alles heel tactisch en diplomatisch aangepakt door de media en het Ministerie van Volksgezondheid, maar er “kraait geen haan”. Erg en jammer: opnieuw veel geld verspild... en mensen in het ootje genomen. Het maakte me ook triest want er zijn nog steeds heel weinig mensen die een gezonde kritische vraag durven stellen. Of moet ik “mogen stellen” zeggen ?

Veel twijfels en gevoelens steken dus vaak de kop op, deze keer vooral over de politieke omwentelingen in Ecuador die we nu toch “aan de levende lijve” ondervinden, soms op een positieve manier maar jammer genoeg ook soms met veel moeilijkheden zoals jullie in deze voge van papier zullen kunnen lezen.

Toch willen we ons niet gewonnen geven en blijven we geloven in de goede bedoelingen van de beleidsmensen. Maar blijkt dat er misschien wel vele wegen zijn om die goede bedoelingen te bereiken. Mijn gevoel is dat voor het ogenblik in Ecuador misschien toch wel veel ‘omwegen’ gemaakt worden.

Nu goed, ik laat jullie rustig verderlezen. Ikzelf ga dromen van lekkere courgettepannekoekjes die Mileen, de nieuwe studente Sociaal Werk van de Artevelde Hogeschool, klaarmaakte voor morgenmiddag. We zijn het over de vegetarische boeg aan het gooien en ik geniet er van, zowel van het vegetarische als van de verwennerij.

Tot later... tot gauw..., deze zomer misschien.

Inge.

1 maart 2011

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (1)

Inge was in december 2010 een veertiental dagen in België en 'had het geluk?' na 18 jaar nog eens een 'winter' mee te maken. Het verblijf was bedoeld om info rond haar aanvraag voor het doctoraatssthesis door te spelen (zie verder op 2 februari) en om projectensteun voor Tapori aan te vragen. De terugreis in december verliep niet rimpeloos door een staking op de Spaanse luchthavens

Vrijdag 10 december

Deze keer verliep de terugreis met heel veel hindernissen maar we zijn er helemaal en volledig geraakt. Samengevat ...

Vertrek vanuit België met twee dagen vertraging en nog eens twee en een half uur vooraleer het vliegtuig in Brussel vertrok. Hierdoor had ik in Madrid 20 (twintig!) minuten om "over te stappen". Ik heb gekoerst, maar de mannekes die de valiezen moesten verhuizen hadden blijkbaar niet zoveel goesting om ook hun best te doen. Ik geraakte net op tijd op het vliegtuig, vlak achter mijn hielen werden de deuren gesloten. Mijn koffer bleef in de loodsen van Aeropuerto Barajas Madrid staan. Gelukkig bleef het koud en kon de zalm, die opa gerookt had, verder koel blijven staan. Eenmaal in Quito was het een blij weerzien en kon ik met wat Marie Odette had meegebracht en wat in mijn handbagage zat, toch een kleine "sinterklaastafel" maken. Daarna keerde ik nog vier keer terug naar de luchthaven en kreeg op woensdagavond de koffer, zonder slotje, maar met alles erin. De zalm heeft ondertussen goed gesmaakt en Sinterklaas kon eindelijk zijn pakjes afgeven. Verder is er nog heel wat nieuws i.v.m. "vzw's die werken rond handicap in Ecuador". Hier is toch wel een aard-

verschuiving aan het gebeuren, waarbij wijzelf, Tapori dus, nauwelijks meetellen. We zijn zelf nog niet helemaal op de hoogte van de plannen van de vicepresidentie. Voor zover we de situatie kunnen inschatten, blijven de bedoelingen heel goed maar zou de weg er naartoe voor nogal wat problemen en moeilijkheden kunnen zorgen. Het kan zowel heel goed als ook heel slecht uitdraaien en we zullen er helpen voor zorgen dat het de eerste optie is. Later meer hierover want nu spreek ik wellicht Latijn ...

Vrijdag 17 december

En het tweede "onweer" waardoor ik enkele nachten slaap liet, is het gerucht dat "alle vzw's eigendom zouden worden van de openbare sector", zomaar, zondermeer en zonder veel poespas. En dat "we ons geen zorgen hoeven te maken over het feit dat de mensen zonder dienstverlening zouden vallen, want dat er 600 Cubaanse artsen komen die alles wat handicap betreft op zich zullen nemen". Er is inderdaad veel aan het gebeuren in de "sector van de vzw's" en ik ben nog bezig met de informatieronde. Maar wat ik tot nu toe vind aan informatie laat nog alle mogelijkheden open tot een eerder positieve dan negatieve samenwerking met de openbare sector. Zo zou het bijvoorbeeld kunnen dat een aantal personeelsleden van Tapori, wel na veel heen-en-weergeloop en gekibbel, zouden kunnen betaald worden door de staat en dat is goed. Het is immers onmogelijk dat iedereen zomaar afgedankt zou worden. En ... zelfs al brengt men 5000 Cubanen naar hier, dan nog is niet alles opgelost. Het ideaal zou zijn dat men ons bijvoorbeeld één of meer van die "experts" - want zo noemt men hen nu - toewijst en dat er goed kan samen gewerkt, samen geleerd en samen gegroeid worden.

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (2)

Ik begrijp echter wel dat mensen ongerust zijn. Ikzelf ben het ook nog altijd een beetje. Iedere verandering, en zeker beslissingen die zonder enige communicatie, debat of discussie genomen worden, zorgt immers voor onzekerheid en onrust. Bovendien wordt heel erg denigrerend gesproken over de sector "vzw" en dat doet geen deugd. Het is inderdaad zo dat er eens goed gekuist moe(s)t worden in de vzw's want er zijn misschien wel slechte organisaties die alleen het eigen voordeel beogen. Maar de uitdrukking "het kind (niet) met het badwater weggooien" komt hier goed van pas. Wat we nu wel moeten doen, is goed op de hoogte blijven, mee op de trein springen, ons kalm houden en goed verder werken.

Morgen gaan we kerstinkopen doen, o.a. doopkleertjes! Maandagavond (ook weer iets "buiten de gewone gang van zaken") werden we voor de 22ste keer gevraagd dooppeter en -meter te zijn, dit keer van een patiëntje van Taporì. Saulo's ogen schoten vuur, hij was er echt niet mee gediend want iedereen vraagt ons altijd maar van alles. Die mensen stonden daar echter aan onze deur, met een grote dikke levende kip, een hele bak fruit en groenten en een fles wijn ... Ik heb dan maar "ja" gezegd, we konden toch niet anders. En het doopfeest is op 25 december. Ik hoop dat Saulo bijdraait tegen dan. Morgen ga ik dus doopkleedjes, schoentjes, kaarsjes en "herinneringskes" (type doopsuiker maar dan op zijn Ecuadoraans) kopen.

Zaterdag 18 december

Gisteren maakten we de begroting voor Taporì op en deze keer hebben we het in min of meer omgekeerde volgorde gedaan.

Vroeger werd eerst uitgerekend hoeveel we nodig zouden hebben en daarna vulden we de financieringsbronnen in, waarbij als laatste telkens het vakje "geld uit België" overbleef, eigenlijk de grootste brok van de begroting en het werd traditiegetrouw dan maar "als vanzelf" ingevuld.

Nu ben ik begonnen met te zeggen hoeveel geld er in België op de rekeningen staat en dat dit het bedrag is dat in 2011 als ondersteuning van Taporì vanuit België zou kunnen komen. Het is een groot stuk minder dan vorig jaar. Ik hoop deze keer voet bij stuk te kunnen houden en op die manier de inzet, inspanning en creativiteit om "nationale" fondsen los te krijgen aan te wakkeren. Nu is de totale begroting voor 2011 iets lager dan die van vorig jaar. Laten we hopen dat het deze keer met wat minder centen even goed lukt. Al bij al verliep de vergadering van gisteren heel goed en er waren bij de evaluatie van het financieel verslag 2010 zeker ook heel positieve punten, o.a. de "autofinanciering" (dus eigen inkomsten van Taporì door bijv. het betalen van de consultatie, de kaartjesverkoop, de maandbijdrages voor revalidatie, enz.) die echt zelfs wat beter is dan we verwacht hadden. "Externe" nationale bronnen moeten echter nog serieus groeien. Dus, enerzijds goede punten en anderzijds ook nog een heleboel financiële en boekhoudkundige werkpuntjes. We kunnen dus weer voortdoen.

Volgende week maandag en dinsdag doe ik nog consultaties en is er interdisciplinaire vergadering (waar we telkens een viertal kinderen heel grondig in team bespreken). Donderdag is er grote algemene vergadering van Taporì waar iedereen verslag uitbrengt over het

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (3)

voorbije jaar. Dan worden het financiële verslag en de nieuwe begroting voorgelegd. 'k Ben altijd een beetje ongerust voor die vergadering omdat ik graag het jaar mooi en in rust en vrede afsluit terwijl er nu en dan misschien toch wel iets niet goed is, er mogelijk één of andere terechte of onterechte klacht is, en er soms door enkele moeilijkere personeelsleden gezeurd en geruzied kan worden ... Maar meestal bleken in de vorige jaren mijn ongerustheid/onrust onterecht, dus we zullen maar hopen dat het ook weer zo zal zijn. In Quito was het aangenaam druk met de kerstsfeer. Er waren enkele kerstmarkten en op één ervan kwamen we opnieuw onze "presi" (de president) tegen. Hij had zijn wekelijkse zaterdagsspeech die op alle televisiekanalen en radiozenders uitgezonden wordt, net afgewerkt. Zo is het nu al de derde keer dat ik Correa heb mogen begroeten, op zich toch wel al iets ongewoons en nieuws hier in Ecuador, wat toch veel blijft zeggen over de nieuwe aanpak. Zoals ik begin deze week echter al schreef of zei: de bedoelingen blijven zeker goed en juist gericht maar de wegen die er naartoe leiden, zijn niet altijd duidelijk en misschien zelfs niet juist, bijvoorbeeld i.v.m. de "vzw's" en de "zorg voor mensen met een handicap".

Nu goed, vroeger waren de bedoelingen helemaal niet fair, wat zorgde voor een grote breuk tussen arm en rijk. Misschien moet er nog veel geleerd worden, zullen we nu en dan nog wel met ons hoofd tegen de muur lopen en zullen er potten gebroken worden. Nog liever dat echter dan datgene wat ik hier de voorbije 15 jaar beleefde, zelfs al bezorgt het nieuwe regime van Correa en companen ons nu soms meer kopzorgen en werk dan tevoren.

Maandag 27 december

Verder alles goed. Eergisteren, op Kerstdag dus, een goede doop, een mooie mis met alles erop en eraan naar Ecuadoraanse traditie: de pastoor kwam o.a. een uur te laat toe en tijdens de doopceremonie zelf was een klein kindje - er werden er drie tegelijkertijd gedoopt - aan het blèten dat het geen naam had, waarop de pastoor aan de moeder zei: 'Geef het dan toch de borst, dat kind heeft honger'. Na de ceremonie was er veel eten en veel drank maar wij waren net op tijd weg voor het de meesten naar hun hoofd steeg. We kregen wel nog een heel grote schaal vol met vlees en gisteren nodigden we dus nog de helft van Saulo's familie uit om "tweede" kerstdag te vieren: feestmaal zonder kosten en zo is iedereen content.

Zondag 2 januari

Wij zijn nu terug van het middagmaal bij Miche: de klassieke kippensoep, wat "ge vulde rijst" en daarna nog een taartje: meer moet dat niet zijn en 't was plezant en aangenaam. Nu zijn we wat aan het uitbollen en de gastjes zullen zeker vroeg slapen want gisteren (of liever "deze morgen") was het laat. Ik heb mijn "werkplan 2011" opge maakt. We mogen content zijn over 2010 en 2011 is mooi gevuld, boeiend en ietwat meer geconcentreerd op de "zorg voor mensen met een handicap", zowel wat consultaties als wat organisatie en volksgezondheid betreft. En dat is goed ... want 't is mijn passie en ik voel dat ik daar ook wel sterk in mijn schoenen sta wat kennen en weten betreft. We zijn dus weer klaar voor een goed jaartje werken en vechten opdat het hier voor veel mensen toch een beetje beter mag gaan.

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (4)

Woensdag 5 januari

Dit jaar toch wel heel bijzondere nieuwjaarswensen van een patiënt gekregen: "Dat God u nog meer hersens mag geven dan je al hebt, zodat je me weer helemaal gezond krijgt." Dat komt van een heel arm ventje van 78 jaar oud, met tuberculose en een bloeddruk die zo hoog is dat hij sterretjes ziet. Hij woont alleen en kwam op 24 december nog op consultatie, hijgend en blazend en klagend "dat hij geen adem heeft en dat hij bloedfluiten ophoest". We hebben nog maar eens keer aan de kar geduwd en hij werd ondertussen door de cardioloog en pneumoloog gezien en is gestart met zijn behandeling. Om te bedanken kwam hij gisteren naar de consultatie met bovenvermelde wensen vanwege *Filibertus Navarrete*. Mag ook weer in het anecdotenlaasje gestopt worden of toegevoegd worden aan al wat ik al kreeg van mijn patiënten. Naast kippen, maracuja's, chocolaatjes, en nog zoveel meer ..., deze keer de wens voor "nog meer hersenen". En je moet er je dan dat ventje maar bij inbeelden: als het hard waait, riskeert hij om te vallen!

Vrijdag 7 januari

Gisteren was ik thuis voor een dagje "koningin" bij het vinden van de boon in de driekoningentaart en ik heb bij deze maar een diepe wens gedaan: je mag raden wat...

Zaterdag 8 januari

Om 11.30 uur komt Ivonne, die ons in de wachtzaal helpt, met haar man, toneelspeler, en haar drie kinderen voor een barbecuetje: erkentelijkheid voor wat ze allemaal voor mij (want ze zorgt echt goed voor mij tijdens de consultaties) en als voorzitter voor Tapori doet.

Voor ons zit er al een weekje werken op met weer veel te veel om allemaal op te schrijven of te vertellen. Ons leven blijft toch goed vol zitten met veel moois, veel intense gebeurtenissen, veel boeiend en interessant werk. Klagen kunnen we dus zeker niet...

Dinsdag 18 januari

Verder kwam vandaag ook nog een nieuwe jongen met handicap op consultatie. Hij woonde twee jaar geleden met zijn ouders dicht bij Salinas, het dorpje van de microbedrijfjes waar we vorig jaar met Pasen naartoe trokken. Op een dag werd hij plots achtervolgd door een nogal agressieve man, waarschijnlijk iemand met psychiatrische problemen. En toen die jongen wegliep, liep die man nog harder achter hem aan en begon hem met stenen te bekogelen. Hij raakte zijn hoofd twee keer en veroorzaakte er open wonden ... Hij liet hem voor dood achter, half ondergedompeld in een riviertje. Een herder had alles zien gebeuren en kon zijn moeder en de politie waarschuwen. Hij overleefde alles wel, wonder boven wonder, want de litten tekens en ook de CT-scans van toentertijd zien er echt niet mooi uit. Maar hij hield er wel een halfzijdige verlamming aan over, praat nog traag en gaat sindsdien ook niet meer naar school. De "gekke man" heeft een jaartje in de gevangenis gezeten en werd onlangs, bij gebrek aan proces, gewoon weer vrijgelaten, zonder enige behandeling.

En dan was er ook nog een meisje van 15, zwanger, en een meisje van 14 op postnatale controle, met genitale wratten, d.w.z. een seksueel overdraagbare aandoening waardoor men ook een kei-

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (5)

zersnede had moeten uitvoeren. Ten slotte ook nog een kindje dat er zo erg aan toe is ... De griepinfectie is aan het overgaan, wonder boven wonder, maar het kind is zo uitgeput. Je kan er bijna doorheen kijken. Een vogeltje voor de kat wellicht. We proberen alles te doen om het gewicht wat omhoog te krijgen en die bloedarmoede iets te verminderen maar het lijkt wel vechten tegen de bierkaai. We geven ons nochtans niet gewonnen. Zo zie je maar ... : kommer en kwel. Soms zou ik nog eens een hele voormiddag "snotvallingskes" willen behandelen.

Vrijdag 21 januari

'k Heb nog niet verteld dat ik hier kervel gezaaid heb en met de oogst heb ik een literke kervelsoep gemaakt. 't Smaakte ongelooflijk goed en 'k heb er met volle teugen van genoten. 't Was echt al heel lang geleden dat ik nog zo'n soepke gemaakt had. Er was nog een half taske over en 'k heb het zowaar in een potje gedaan en meegenomen naar Taporì om er op maandag, wanneer ik meestal helemaal niets eet tussen 6.00 en 18.00 uur, nog een keer van te genieten. En ... er staat nog kervel voor nog een portie. Zo zie je maar hoe een mens met "iets van niets" toch zo blij kan zijn. Saulo heeft nogal een beetje met mij gelachen hoor maar laat hem maar lachen. "Je weet niet wat je mist", heb ik hem gezegd. "En als jullie de soep niet lekker vinden, geen probleem, dan is er meer voor mij."

Ik ben nu bezig met een kleine vergelijkende analyse van de loonpolitiek in Taporì. Er werd immers geopperd, o.a. door Luz en Paola, dat men heden ten dage heel veel verdient in de openbare sector en dat onze lonen toch echt wel ondermaats worden. Dat nieuws kreeg ik bij terugkomst uit België op mijn boterham samen

met nog veel andere problemen, waardoor december toch echt wel niet rustig en gerust verlopen is. Maar ons Inge heeft eerst een beetje informatie opgezocht, een beetje ... neen, veel informatie en die ook gevonden. Daardoor kunnen we de situatie nu objectief bekijken. Iedereen vulde een waardeschaal met verschillende criteria in. Op basis van die criteria en de puntenscore behaal je dus een bepaalde graad, van 1 tot 14, en aan die graad hangt een loon vast. De criteria zijn o.a. je opleiding, je verantwoordelijkheid binnen je werk, de werkomstandigheden, je initiatief en deelname aan leidinggevende aspecten van de instantie waar je werkt, je beslissingscapaciteit, je werkervaring. Ondertussen is iedereen

"gecategoriseerd" en ben ik nu de vergelijkende tabel van de lonen aan het opmaken. En, oef, zucht van opluchting, we zitten er helemaal niet zo ver naast en zelfs in de meeste gevallen nog altijd een beetje boven. Ik maak dit werkje morgen af en zal het ook vertalen. Wordt nog een interessant puntje voor de volgende Vogel van papier. Zo zie je maar dat het ook hier kan "laaien" en dat het niet altijd nodig is. Op de volgende personeelsvergadering breng ik hierover verslag uit en laten we hopen dat het voor Luz en Paola, en misschien ook voor anderen, een lesje in "eerst informeren en dan reclameren" wordt. Ik zal het in ieder geval zo aanbrenge...

De loonproblematiek moet je verbinden met de 'poging tot staatsgreep' waarover we berichtten in de vorige Vogel van Papier

Zondag 23 januari

(de Eerste communie wordt in Ecuador op de leeftijd van 10 jaar gedaan)
Volgende week zaterdag is het dan eer-

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (6)

ste communie voor Lien en Elisa, om 11.30 uur. We zullen erna op het gemak hier thuis iets lekkers eten en rond 15.00 uur de familie van Saulo vragen voor een stukske "communietaart". 't Groot feest zal immers in België zijn. Hier verder een "rustig" weekend. Gisteren hadden Lien en Elisa de hele dag bezinning, biecht inclusief. Op het einde mochten de ouders ook gaan, voor een mis en een kort preekske van een goede priester. 't Was in orde en de gastjes waren content. Ik had er wel vier extra mee naar ons huis, vier klasvriendjes, en er werd aan die bezinning dus nog een gezante avond gebreed. We hebben de kerstboom verbrand en "fisterkes" aangestoken. 't Was gezant.

Donderdag 3 februari

(de brief i.v.m. ondersteuning voor het doctoraat viel in de brievenbus!!!!)

'k Was er waarlijk van aangedaan. 'k Heb stillekes mijn kaarske weer aangestoken. Zou het waarlijk zo zijn dat we toch een beetje mogen geloven in wonderdjes: ik vond op 6 januari de boon in de driekoningentaart en wenste dat Viviana, dat kindje met die zware handicap en daarbij nog eens een zware longontsteking, er toch zou doorkomen en dat we een kans zouden krijgen om het kind vooruit te helpen; het kindje werd beter, ongelooflijk, want nog nooit zag ik een kindje zo dicht bij de dood ... En gisterenavond, toen ik de deur van de consultatie in het pikkedonker dichttrok en eventjes naar de heldere sterrenhemel keek, zag ik een lange, lange vallende ster, zomaar opeens. En vandaag ontving ik deze brief. Je mag niet bijgelovig zijn, zeggen vele mensen maar hiervan zou je het toch wel worden hoor ...

Het doctoraatsproject waarover sprake heeft volgend onderwerp:

'De ontwikkeling van een socio-cultureel ingebed en community-based ondersteuningsmodel voor mensen met een handicap vanuit de eerste lijn in het gezondheidsdistrict 8 – Quito: een procesanalyse en evaluatie-onderzoek naar het effect ervan op hun levenskwaliteit'

Deze week probeer ik ook de officiële startprocedure voor het doctoraat aan de universiteit van Antwerpen op te starten. De kogel is dus door de kerk!

Vrijdag 25 februari

Veel werk ... zeg dat wel. Ik zie er het einde niet van voor het ogenblik en heb het gevoel altijd maar achter te lopen. Hoe meer ik doe hoe groter de berg voor mij wordt en dat is toch niet meer logisch hé. Nu goed, 't is allemaal goed en nodig werk. Deze week een nieuw kindje met "phenylketonurie" bij wie de diagnose pas op tweejarige leeftijd gesteld werd. Het kind heeft ernstige hersenschade opgelopen. In België spoort men onmiddellijk na de geboorte die ziekte op. Bij snelle diagnose en daarna een strikt eiwitvrij dieet met speciale supplementen kan de schade beperkt of zelfs helemaal voorkomen worden. Weer maar eens een staaltje van onze achterstand hier op het vlak van algemene gezondheidszorg. Kathy, mijn collega-dokter die bevallen is van een gezonde dochter, is sinds vandaag terug aan het werk en ik heb bijna twee uur nodig gehad om haar alleen al over alle "moeilijke en zware" patiënten in te lichten. Op sommige momenten moest ze bijna huilen want er waren toch wel veel erge dingen gebeurd in de voorbije drie maanden. Om er maar enkele op te noemen: dat kindje met die zware longontsteking naast alle

Uit De Brieven Van Inge—wel en wee (7)

andere mensen die door de zware influenza-epidemie geveld werden, een man van 55 met een niertumor, een meisje van 14 met een keizersnede en HPV-infectie, het kind met die phenylketonurie, de vrouw van 49 die verlamd is door een ongeval en er ook zware persoonlijkheidsstoornissen aan overgehouden heeft, veel moeilijke gezinssituaties waar we moeten sleuren en trekken om toch iets vooruit te geraken en beterschap te vinden ... Voor het moment is het genoeg geweest en wil ik gerust weer voor enkele dagen alleen maar de klassieke snotvallingskes zien ...

Zondag 13 maart

En nog even over het meisje van vijf met de phenylketonurie, een metabole aandoening die in België bij alle pasgeborenen opgespoord wordt. Als je de aandoening immers op tijd ontdekt, kan je een heel streng dieet instellen waardoor je hersenschade vermijdt. De moeder kwam twee weken geleden naar Taporì, met haar kindje van vijf, zwaar aangetast door die aandoening, echt triestig en heel moeilijk, want het kind is erg agressief, ook naar zichzelf toe. Het leven voor die mensen is echt onmogelijk geworden en de moeder kwam vragen of het kind bij ons naar het dagverblijf kan komen. Dat kan voor het ogenblik helemaal niet, gezien het gedrag van het kind maar we kunnen wel eerst nog een lange medische weg gaan en het dieet toch nog instellen en hopen dat het kind daardoor dan toch rustiger wordt. De mentale achterstand zal zeker blijven maar we kunnen misschien wel helpen om de situatie wat draaglijker en leefbaarder te maken. 't Maakte me echt triest om te horen hoe de moeder vertelde dat tot nu toe dokters en ander gezondheidspersoneel allemaal gezegd hebben dat "er niets meer aan te doen is" ... Nochtans is dit niet zo

en toen ik een Nederlandse website aanschreef

(www.erfelijkheid.nl) met enkele heel specifieke vragen, kreeg ik nog diezelfde dag heel concrete wetenschappelijke antwoorden terug, gestaafd met enkele wetenschappelijke artikels. Daaruit blijkt duidelijk dat het zeker wel nog zin heeft het dieet in te stellen. Dus, nog wat meer gestudeerd en opgezocht wat wel en niet kan, welke supplementen nodig zijn en via via een Ecuadoraanse diëtiste gezocht die ons daarbij kan helpen. De decane van de faculteit diëtetik van de Katholieke Universiteit van Quito heeft zich persoonlijk achter het projectje geschaard en een studente zou die familie eventueel gedurende een zestal maanden intensief kunnen begeleiden en er dan ook haar scriptie of thesis over maken. Zo zie je maar: waar een wil is, is een weg. Het vraagt wel veel tijd maar ik blijf in dergelijke gevallen altijd maar herhalen: het gaat inderdaad over één kind op zoveel duizenden ..., een heel klein deeltje van een procentje maar. Dus, we gaan ervoor en nu woensdag komt die diëtiste voor de eerste keer naar Taporì om het kind te leren kennen, de eetgewoonten na te gaan en te zien hoe we kunnen starten. Zo zie je maar dat we altijd maar bezig blijven, telkens opnieuw heel boeiend, soms om kleine stapjes vooruit te gaan, soms om grote stappen te kunnen zetten. Laat ons hopen dat het hier deze keer "grote" stappen zullen zijn.

Groetjes,
Inge

alle cijfers zijn weergave in USD (jan 2011 1€=1,33\$)	begroting 2010	reële uitgaven 2010	geplande au- to- financiering 2010	gerealiseerde auto - financiering 2010	begroting 2011	geplande au- to- financiering 2011
Administratie 100						
100/1 pers. kosten	8798	8643			11015	
100/2 kantooromat.	400	389			400	
Basisvoorzieningen 101						
101/1 wa/telef/electr	1600	1653			1750	
Onderhoud 102						
102/1 pers. kosten	3091	4935			7589	
102/2 onderhoudsmateriaal	500	353			500	
Algemene investeringen 103						
103/1 algemene infrastructuur	3500	3678			2000	
103/5 aankoop busje 2010 - copiemachine 2011	17500	13751			800	3000
Dokter en tandarts 104						
104/1 loon artsen	11174	11836			13720	9800
104/2 medisch secretariaat	4582	4549			4780	
104/3 medisch-odontolog mat.	2400	2499			2000	
104/4 medisch hulpfonds	1000	1051			1000	
104/5 apotheek	4000	931			0	
104/6 loon tandarts	3750	3708			4345	
104/7 tandartsenstoel en instrumentarium	2600	2627			0	
Psychologie -psychopedagogie 105						
105/1 pers. kosten	7400	8027		3000	8026	3500
105/2 werkmateriaal	200	157			200	
Revalidatie 106						
106/1 <i>Individuele begeleiding</i>						
106/1/1 pers. kosten	13179	14519			18105	
106/1/2 materiaal	800	844			1300	
106/1/3 vervoer	150	75			200	
106/1/4 technische hulpmiddelen (ergotherapie)	2900	3430			1500	750
106/2 <i>Jongerenatelier+integratieproject</i>						
106/2/1 pers. kosten	9190	10447			10615	
106/2/2 installatie werkruimte	0				0	

106/2/3 materiaal	500	600					500	
106/3 Dagcentrum								
106/3/1 pers. kosten	12199	11424					12795	
106/3/2 materiaal	200	309					200	
106/4 Vorming								
106/4/1 Reorganisatie revalidatielook en continue vorming	2000	1595					1400	
106/5 Coördinatie revalidatie								
106/5/1 pers. kosten	4320	4158					3696	
106/6 Project Ministerie Sociaal Welzijn								
106/3/1Ondersteuning(1) MIES	3500	3500	3500	3500	3500	3500		
Bibliotheek 107			250	249				350
107/1 pers. kosten	5083	4937					5343	
107/2 pc-zaaltje	0	0					0	
107/3 materiaal	200	325					200	
Caritas 108								
108/1 materiële steun families	500	547					500	
Algemene vorming personeel 109								
109/1 vorming (5 werkdagen x 20 usd/dag)	1500	946					1500	
Winkeltje gezonde voeding 110			1100	1100				
110/1 verkoop gezonde voeding (o.a. tienuurtjes dagcentrum)	0	63					1680	1210
Recyclage -project 111			2000	1777				
111/1 pers. kosten	1236	1116					2321	2800
111/2 materiaal	0	1039					200	
Varia 112								
112/1 onvoorziene uitgaven	2000	10637					2000	
112/2 extra interne inkomsten (rommelmarkt, eefestival,...)			5000	4241				4000
112/3 extra inkomsten nationale financieringsbronnen(MIES,...)			10000	0				10000
Algemene coördinatie 113								
113/1 pers. kosten (Inge a rato 15 usd/uur)	7000	8572					8000	
113/2 communicatie en kantoor materiaal	600	815					1000	
Totaal	139552	148685	40650	32640			131180	46410

Een woordje uitleg bij het financieel verslag

DE CENTJES VAN TAPORL.. voor het grootste gedeelte jullie centjes ...

Een woordje uitleg/verantwoording bij het financieel verslag van het jaar 2010 en de begroting voor 2011:

Het financieel verslag evalueren en een nieuwe begroting opmaken is een serieuze klus: cijfers vergelijken, resultaten analyseren, "rechtvaardig" en "reëel" begroten. Niet van de poes en niet bepaald mijn liefste taak, maar het moet. En al bij al mogen we altijd opnieuw blij en tevreden het centenboek van het voorbije jaar sluiten en er weer een nieuw openen.

Als we de cijfertjes van de kolom "begroting 2010" vergelijken met de cijfers van de kolom "reële uitgaven 2010" kan je zien dat de meeste cijfers overeenkomen. Dit is ook zo voor de meeste cijfers in de kolommen "geplande autofinanciering 2010" en "gerealiseerde autofinanciering 2010", althans wat de interne werking van Taporl betreft. We slagen er blijkbaar in onze uitgaven en interne inkomsten redelijk te plannen. Als er dan al hogere uitgaves zijn ivm loonkosten, dan komt dit doordat er meer uren gewerkt werd (o.a. dokters, psychologen, revolutiesoneel). En die meerkost werd proportioneel ook opgevangen door iets hogere inkomsten, zodat die op zich geen probleem vormt.

De veel hogere meerkost in het onderdeel "onderhoud" (102/1) houdt verband met het feit dat Isabel, de vrouw die in het conciërgehuisje woont en ook het winkeltje met gezonde voeding openhoudt, een arbeidscontract als conciërge kreeg en haar sociale zekerheid hiermee ook met terugwerkende kracht in orde werd gebracht. Tot nog toe bevond de taak van conciërge zich wettelijk gezien ergens in de grijze zone tussen formele en informele arbeid. Maar dit is nu opgelost.

Maar toch kan je enkele grote afwijkingen vinden en daarover moet wat analyse en uitleg:

1° We hebben in 2010 ongeveer 8000 usd **méér uitgegeven** dan voorzien. Die "extra uitgaven" zijn voornamelijk opgenomen in lijn 112/1, "onvoorziene uitgaven". Dat is veel geld, uitgegeven aan vooral "externe factoren", centjes die we niet graag uitgaven maar waar we niet aan onderuit konden. Dit is het resultaat van het groeien van het Ecuadoraanse staatsapparaat, negatieve gevolgen van het sociale politieke bewind die ook wij zelf niet voorzien hadden.

Herinneren jullie je nog dat we in 2008 startten met de aanvraag van een staats-subsidie voor ons dagverblijf. Die kregen we in 2009... en daar waren we heel blij mee want het was een (eerste) teken van "openbare ondersteuning van sociale initiatieven". Maar we moesten, naast alle administratieve rompslomp, hiervoor ook een garantie van dezelfde waarde als de subsidie, zijn 14500 usd, op tafel leggen. Daarvoor moesten we bij de bank een soort garantie-polis aankopen. En voor die polis moest elke maand 250 usd intrest betaald worden... aan de bank natuurlijk.

We kregen dan de centen van het Ministerie van Sociaal Welzijn, op zich al met vier maanden vertraging, terwijl de maandelijkse intrest van de polis gewoon verder liep. We voerden het project dan ook zo snel mogelijk uit. Dat was mogelijk aangezien het vooral om infrastructuur en materiaalkosten ging. In februari 2010 was het project afgewerkt en dienden we onmiddellijk het volledige verslag in.

Bureaucratie dan: het duurde nog eens acht maanden, tot in oktober, vooraleer de mensen van de verschillende departementen van dat Ministerie met hun handtekening dit verslag aanvaardden, net zoals we het hadden ingediend want alles was in orde. We kregen wel enkele keren de vraag voorgeschoteld "iets onder tafel betalen om het dossier toch enkele mappen voor de andere te steken zodat het een beetje rapper zou afgehandeld worden". Corruptie is dus blijkbaar nog

altijd troef.

Het bleef duren tot Carmita, die engelengeduld heeft, oktober helemaal uit haar krammen schoot en ermee dreigde om het verslag hierover naar de pers te brengen. We hadden immers alles van dag tot dag bijgehouden. Plots was alles in orde. De les: rapper uit ons krammen schieten. De trieste eindsom evenwel was: 12 x 250 usd extra aan polisintresten: 3000 usd extra "voorziene uitgaven", staatsgeld dat via een omwegje uiteindelijk alleen maar de banken ten goede komt.

Door die vertraging, die helemaal niet van ons afhing, konden we ook geen nieuw project indienen bij het Ministerie. "Zolang een project lopende is, kan je geen nieuw indienen", luidde het. En we konden dus fluiten de 10000 usd staats-subsidie waar we voor dit jaar op gehoopt hadden (zie 112/3).

Daarenboven moesten we veel en hoge notariskosten betalen, in totaal bijna 1000 usd, dit zowel ivm het project bij het Ministerie van Sociaal Welzijn alsook om de "grondrechten" van het terrein waar Taporí opgebouwd moet worden te schrijven op onze eigen naam. Dat stuk grond is immers eigendom van "de stad Quito" en de grondrechten stonden nog altijd op naam van de vorige v.z.w. waar Taporí toe behoorde. Soms hebben we er spijt van dat we zelf niet toendertijd ons eigen stukke grond kochten. 't Zou veel minder slameur en administratie en onkosten met zich meegebracht hebben. Maar anderzijds is het goed dat de v.z.w. op een "openbaar terrein" staat. Dat is op zich toch ook een voordeel van "openbare sociale investering" en een bewijs dat Taporí echt "van iedereen" is.

Al die meerkosten werden echter gedeeltelijk opgevangen door minder grote uitgaven in de apotheek en bij de aankoop van het minibusje. Dit nieuwe busje konden we goedkoper op de kop tikken doordat toevallig enkele mensen van het directiekader van het wagenbedrijf Taporí kennen en een "soortje" in het zakje wilden doen". Mooi meegenomen en we zijn er dankbaar voor.

2* Wat de apotheek betreft deed enerzijds de "financiële wurggreep" waarin we ons bevonden en anderzijds het "totale njet" vanwege de Provinciale Gezondheidsdienst om een interne apotheek op te starten waar medicatie verkocht zou worden, onze creativiteit op hol slaan. We konden het idee van de apotheek, die vooral chronische patiënten ten goede zou komen, niet overboord gooien. En als we geen medicatie zouden mogen verkopen, dan zouden we die gratis geven. En die gratis medicatie zou uit een "perfect beheerde stock medische staaltjes" bestaan. Er werd contact gelegd met verschillende dokters en nu wordt elke twee maand bij 6 verschillende private artsen een grote hoeveelheid staaltjes afgehaald. Die worden geklassificeerd en goed geordend in de kasten door Ivonne. Op dit moment kunnen we zeggen dat bijna de helft van onze patiënten zijn of haar volledige behandeling tijdens de consultatie meekrijgt, zomaar gratis. Een "staaltjesapotheek" dus waarover legaal gezien niets op aangemerkt kan worden. Een "gat in de markt"

samenvatting in usd	gepland 2010	gerealiseerd 2010	resultaat	gepland 2011
totale uitgaven	139552	148685	9133	131180
autofinanciering	40650	32639	-8011	46410
	29%	22%	-7%	35%
steun vanuit België	98902	116045	17143	84770
	71%	78%	7%	65%

Een woordje uitleg bij het financieel verslag

waar wij en onze patiënten te volle van profiteren. Het was dus een kwestie van creatief zijn en niet bij de pakken blijven zitten en we konden er een serieus centje mee besparen.

3° Maar beide “besparingen” waren niet voldoende om alle extra administratieve onkosten op te vangen en we hadden in 2010 een extra som geld uit België nodig. Daardoor ging het voorziene percentage “**auto financiering**” ook naar beneden.

Wat de verdeling van de uitgaven betreft kunnen we zien dat de percentages wel behouden bleven. Het leed werd dus ongeveer evenredig verdeeld over zowel administratiekosten als loonkosten, investering, vorming en onderzoek en de overige “lopende” uitgaven.

En voor 2011 maakten we dus een nieuwe “voorzichtiger” begroting op.

We voorzien dus wat meer geld voor “extra administratieve uitgaven” en voor “administratieve loonkost. Zo kan wat meer tijd en geld “geïnvesteed” worden in het bekomen van nieuwe nationale subsidies, die we voorlopig opnamen in de rubriek “autofinancieringsbronnen” (112/3). We moeten er rekening mee houden dat, ondanks het feit dat wijzelf ons uiterste best zullen doen, de subsidie mogelijks uitgesteld of toch niet uitbetaald zal worden, door administratieve vertragingen in de ministeries, door veranderingen van personeel, door een eventuele politieke ommezwaai waar we hier altijd rekening moeten mee houden. Het is jammer te moeten schrijven “investeren in administratie” want dit geeft aan dat de groei van een staatsapparaat, al is het dan misschien in positieve zin, ook extra kosten met zich meebrengt.

De rubriek “vorming” blijft een vast gegeven en de rubriek “werkmateriaal, caritas en medisch fonds” werd “bevrijd” van het juk “onvoorzijene uitgaven”.

De totale loonkost gaat opnieuw een stuk omhoog. Dit komt enerzijds door de jaarlijkse loonsverhoging (dit jaar gemiddeld 3 %) en anderzijds de toename van werkuren o.a. bij de artsen en bij de kinesist. We zouden graag nog meer werkuren kunnen geven, want werkruimte en vraag van patiënten naar meer zorg en ondersteuning is er nog steeds in overvloed... Maar de financiële situatie van Tabori laat dit voorlopig niet toe.

We maakten ook een vergelijkende analyse tussen de uurverloning in Tabori en de huidige uurverloning die mensen die in de openbare sector werken op heden ontvangen. Tot enkele jaren geleden was de verloning in de openbare sector “laag”, alhoewel die met vele, vele subsidies en bonussen enigszins vergoed werd. Op die manier wist je echter nooit goed hoeveel een leraar of een dokter of een verpleegster in de openbare scholen of ziekenhuizen verdiende. Nu is daar verandering in gekomen en heeft men alles in één basisloon gestopt (wat de oorzaak van de “poging tot staatsgreep” van de 30 september laatstleden was, weet je nog?). Alles is nu “helder en klaar als pomptwater” en, om de gemoederen te sussen heeft men daarbij de lonen op zich ook nog een stuk verhoogd, om tot “een waardig loon” te komen.

Maar dit “waardig loon” is nu een stukje hoger dan wat wij in Tabori verdienen. We zijn dus voor een tweede keer relatief gezien “armer” geworden door de sociale staatsvormingen. We moeten in de nabije toekomst dus eerst op zijn minst een gelijkschakeling voorzien. En daarvoor moeten we binnen Tabori de eigen middelen verhogen: investeren in het zoeken naar nationale subsidies.

Laat ons hopen dat volgend financieel verslag hierover positief kan berichten en dat alle wendingen nu ook een duidelijk positieve weerslag zullen hebben op ons dagelijks werk.

verdeling uitgaven	plan 2010	real 2010	plan 2011
administratie en coördinatiekosten	21118	21374	22710
	15%	14%	17%
loonkost	65065	75498	87639
	47%	51%	67%
investering	30000	25086	5600
	21%	17%	4%
vorming	3500	2541	2900
	3%	2%	2%
werkmateriaal, caritas en medisch fonds, werkingstoelatingen, ...	19868	15548	10330
	14%	10%	8%
onvoorziene uitgaven	0	8636	2000
	0%	6%	2%

FISKALE ATTESTEN :

Aftrekbaarheid verhoogd VAN 30 NAAR 40 €

We veronderstellen dat iedereen die via Continenten Tapani heeft gesteund voor 30€ of méér ook vanwege Continenten een fiscaal attest ontangen heeft. Zo niet : Continenten@skynet.be of het adres op de laatste pagina van deze Vogel.

En de plicht gebiedt ons te melden dat de fiscale Belgische draaimolen het bedrag voor het bekomen van een fiscaal attest vanaf dit jaar verhoogd heeft naar 40€ of méér (gestort in één of meerdere schijven).

Plicht volbracht dus. Maar toch ook : **het bedrag van de giften is vorig jaar met bijna één vierde gedaald !** Zie je de kans....maak nog anderen warm voor de zaak....het zal een hart onder de riem zijn.

Bij ons kan geen enkele sociale instelling zonder de bijdragen van de maatschappij...in Ecuador bestaat dat zelfs bijna of nog niet....Jullie blijven het doen van uit België en zo kan Tapani het verder waar maken. Steek in alle stilte de pluim op jullie hoed en, welgemeend, een dikke kuwel!

Vragen of opmerkingen bij
De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert
Olmenlaan 30 8560 Moorsele

Telefoon&fax: (056) 41 43 68
E-mail: edebrall@skynet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

Calle de 11 febrero y Espejo s n
Zambiza - Quito -Ecuador

Tel en Fax 00 59 32 288 62 29
inge.debrouwere@gmail.com

De naam "Tapori" komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in rieden en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysieke of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan meer delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van "solidariteit".

Deze vogel op het net: <http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel.pdf>

TAPORI—ECUADORIAANSE VERSIE—VANDAAG

Inge startte haar **Tapori-project** in 1993 en het was aanvankelijk vergelijkbaar met een consultatiebureau van het Belgische Kind en Gezin, weliswaar op kleinere schaal. Binnen deze consultaties werden al vlug de andere noden van de mensen duidelijk en zo groeide het project stap voor stap uit tot een interdisciplinair gezondheidscentrum, een "**Centro de Salud Integral**", dat staat voor een lokale maar toch structurele aanpak van de totale armoede-problematiek.

Op dit ogenblik bestaat het project uit de volgende **vier onderdelen**:

- Een medisch-sociaal luik (consultatiebureau).
- Een revalidatiecentrum waar in vier luiken de zorg voor mensen met een handicap opgenomen wordt.
- Een educatief luik met bibliotheek voor kinderen en jongeren en een avondschool voor jongeren en volwassenen.
- Een socio-economisch luik met twee microbedrijfjes.

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest : (vanaf 40,00 €, verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

000-0718676-03

Kontinenten — Doorniksesteenweg 149
8500 Kortrijk

Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador (Kontinenten krijgt voor administratieve regeling 3% van het gestorte bedrag. De overige 97% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Inge's werk.)

Zonder fiscaal attest :

083-2520839-06

Inge Debrouwere
Moorsele

Vermelding: Project Tapori

Al de gelden die op deze rekening terecht komen, worden volledig ter beschikking gesteld van Tapori.

Wil je zelf op de een of andere wijze de vierdepijlerw contacten bij instanties die verantwoordelijkheid dragen hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@skynet.be of 056/41.43.68 (ouders van Inge)

an Tapori ondersteunen en bekendheid geven, heb je e- en vierdewereld ondersteuning, of ken je iemand die

hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@skynet.be of 056/41.43.68 (ouders van Inge)